

vergadering **C158 – LEE23**

zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 20 maart 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het reactiveren en heroriënteren van het Rubiconfonds - 964 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het ruimtelijk afwegingskader voor windmolens - 1053 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het ruimtelijk kader voor hernieuwbare energie en de rol van de provincies bij de inplanting van windturbines - 1138 (2012-2013)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opvolging van de motie naar aanleiding van de maatschappelijke beleidsnota Jeugdzorg wat betreft het beleid inzake ruimtelijke ordening - 1154 (2012-2013)	12

■

Waarnemend voorzitter: de heer Wilfried Vandaele

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het reactiveren en heroriënteren van het Rubiconfonds - 964 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Collega's, op 6 juli 2011 hebben we samen – CD&V, Open Vld, de N-VA en sp.a – een resolutie goedgekeurd betreffende het beheersen van wateroverlast in het kader van een integraal waterbeleid. Er werd toen afgesproken dat men voor de financiering van een duurzaam ruimtelijk beleid op zoek zou gaan naar aanvullende en alternatieve middelen. In dat kader is onder meer afgesproken dat het Rubiconfonds zou worden gereactiveerd en geheroriënteerd, zodat het flexibeler zou kunnen worden ingezet om bepaalde conflicten tussen ruimtelijke bestemmingen in het kader van de overstromingsproblematiek op te lossen.

Minister, toen we in oktober vorig jaar een gedachtewisseling hadden over de stand van zaken van de uitvoering van de resolutie met betrekking tot wateroverlast, bleken er nog geen fundamentele stappen te zijn gezet met betrekking tot het Rubiconfonds. Daarom heb ik de volgende vragen voor u. Welke stappen hebt u ondernomen om het Rubiconfonds te heroriënteren en te reactiveren? Wat zijn de te bewandelen pistes? Op welke wijze kan het Rubiconfonds volgens u flexibel worden ingezet om conflicten tussen ruimtelijke bestemmingen ten gevolge van overstromingen op te lossen?

De heer Wilfried Vandaele: Ik kan mevrouw De Vroe bijtreden: alle instrumenten om wateroverlast te voorkomen en waterbeheer te vergemakkelijken, zijn welkom. Ook het Rubiconfonds heeft daar, zo denken wij, nog altijd een rol te spelen, zoals we in de resolutie ook hebben aangegeven.

Momenteel is het fonds een lege doos en komen er via dat fonds ook geen projecten meer tot stand. We begrijpen dat de minister die klus niet alleen kan klaren en dat hij daar zeker zijn collega Schauvliege en wellicht nog andere collega's bij nodig heeft. Wij zijn in elk geval vragende partij om het hele plaatje van de financieringsinstrumenten te hertekenen en om planbaten en -schade tegen het licht te houden en te verfijnen.

Ik wil de minister vragen of hij hier een trekkende rol kan spelen, om het Rubiconfonds op korte termijn weer in werking te krijgen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, de oprichting van het Rubiconfonds in de begroting van 2003 had als doel lokale infrastructuurprojecten die gericht waren op overstroming en waterbeheersing, te subsidiëren. Dat paste toen in de beleidsvisie om de overstromingsproblematiek zo veel mogelijk bovenstrooms aan te pakken via de aanleg van lokale wachtbekkens en overstromingsgebieden. Er is via het Rubiconfonds uiteindelijk aan 28 projecten subsidie toegekend tussen 2007 en 2009.

Intussen is het beleid verschoven naar het principe van meerlaagse waterveiligheid. Dat betekent dat we meer bezig zijn met preventie dan met protectie. Het voorkomen van nieuwe problemen staat daarbij hoog op de agenda. We hebben bijvoorbeeld voorgesteld om te voorkomen dat er wordt gebouwd op plaatsen waar een hoog risico op overstromingen bestaat.

De doelstellingen zijn ook geformuleerd in de kortetermijnactie naar aanleiding van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV), waarbij acties zullen worden ondernomen om dergelijke gebieden te vrijwaren voor bebouwing. Daarbij is een meer strategische taak weggelegd voor het ruimtelijke beleid binnen het integrale waterbeleid.

Voor de financiering van lokale waterbeheersingswerken bestaan vandaag binnen het bevoegde beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) andere subsidiërings- en financieringsinstrumenten. Het lijkt mij logisch dat de middelen van het Rubiconfonds, afkomstig uit Ruimtelijke Ordening en met name planbaten, in de toekomst meer ingezet worden voor ruimtelijk strategische maatregelen. Een eventuele heroriëntering kan deel uitmaken van het instrumentarium bij de uitwerking van die kortetermijnactie, die ervoor zorgt dat er niet meer gebouwd wordt in watergevoelige gebieden.

Om het reactiveren van het Rubiconfonds mogelijk te maken, moeten er natuurlijk eerst middelen beschikbaar zijn in het Rubiconfonds. Volgens het oprichtingsdecreet zijn de middelen in het fonds afkomstig uit de opbrengsten van planbatenheffingen bij bestemmingswijzigingen naar gewestelijke bedrijventerreinen. In 2007, 2008 en 2009 werd dat fonds aangevuld met eenmalige dotaties. Het was nooit de bedoeling om op die wijze een structurele dotatie te krijgen bij het Rubiconfonds. Gezien de crisis is dat ook niet voortgezet na 2009.

De inkomsten uit planbaten beginnen nu te komen, vandaag hebben we 65.000 euro. Dat komt doordat de werking traag verloopt. De planbaten worden immers pas verschuldigd op het moment dat de grond op een of andere manier gevaloriseerd wordt, bijvoorbeeld doordat het perceel verkocht wordt en zo het extra gerealiseerd wordt, of doordat er een stedenbouwkundige vergunning gevraagd wordt. Ik verwacht wel een toename in de komende jaren.

Mijn administratie werkt momenteel aan de kortetermijnactie signaalgebieden naar aanleiding van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Er zijn maatregelen voor gebieden met harde bestemming en hoog overstromingsrisico. Met die kortetermijnactie heeft de Vlaamse Regering aangegeven dat bebouwing en verharding in gebieden met een effectieve hoge overstromingsproblematiek niet langer maatschappelijk aanvaardbaar zijn. Bij de uitwerking van die kortetermijnacties kan ook in omkadering voorzien worden via een set van financiële en ruimtelijke compensatiemechanismen.

Ik denk daarbij aan een planschaderegeling of een aankoopplicht als een onderdeel van een billijke schadeloosstelling voor de betrokken eigenaars. Iemand kan een grond gekocht hebben om er een woning op te bouwen. Als dat niet meer kan, zal er een schadevergoeding moeten worden betaald of zal men die grond moeten aankopen. Wellicht kan daarvoor het geld van de planbaten en van het Rubiconfonds worden gebruikt.

Ik zeg dit nog maar als een optie. Ik onderzoek het samen met de ministers die bevoegd zijn voor het integraal waterbeleid, en bij uitstek met collega Joke Schauvliege. We gaan na welke maatregelen er op korte termijn haalbaar zijn. Ook de heroriëntatie van het Rubiconfonds kan onderzocht worden, maar ik wil nog niet vooruitlopen op de besluitvorming.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan alleen maar concluderen dat er nog geen stappen vooruit zijn gezet met het Rubiconfonds. De collega-ministers zijn nodig om stappen vooruit te zetten, en u zegt dat u die gesprekken aan het voeren bent. Ik kan alleen maar hopen dat er stappen vooruit zullen worden gezet. Ik denk dat iedereen daar baat bij heeft. Het was ook een van de bedoelingen van deze resolutie. Net als de voorzitter zou ik u willen vragen om zeker de trekkersrol op te nemen zodat zo snel als mogelijk stappen vooruit kunnen worden gezet.

Minister, welke budgetten zijn er vrijgemaakt voor de subsidiëring van de waterbeheersingswerken van LNE? *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Dan zal ik mijn vraag aan de andere ministers stellen. Ik zou gewoon willen vragen om echt werk te maken van het Rubiconfonds. U hebt gezegd dat er beperkte middelen zijn, maar dat

u de volgende jaren een toename verwacht. Ik kan alleen maar vragen om er zo snel mogelijk werk van te maken.

Minister Philippe Muyters: Wij kunnen natuurlijk niet beslissen over de toename van het geld in het Rubiconfonds. Wij kunnen niet aan iemand zeggen dat hij nu die planbaten moet realiseren. Als iemand merkt dat zijn grond een andere bestemming heeft gekregen waardoor hij planbaten moet betalen, dan is het de codex die bepaalt wanneer het moet worden betaald, wat het heel moeilijk maakt. Wanneer verkoopt die persoon zijn grond? Wanneer gaat hij een vergunning vragen? Ik kan daar dus geen werk van maken. Ik kan niet voorspellen dat er meer geld in het bakje komt en wanneer dat er komt. Dat hangt af van het individu dat de planbaten heeft gekregen.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Dat zijn ook beleidsprioriteiten die worden gelegd. Het is belangrijk dat alle mogelijkheden voor lokale overheden om de waterproblematiek op te lossen, eens moeten worden geanalyseerd en worden bijgestuurd waar nodig.

Ik zal afwachten en ik zal u regelmatig bevragen in de hoop dat er in de toekomst effectief stappen vooruit worden gezet.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het ruimtelijk afwegingskader voor windmolens - 1053 (2012-2013)

Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het ruimtelijk kader voor hernieuwbare energie en de rol van de provincies bij de inplanting van windturbines - 1138 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, collega's, dit onderwerp is sinds het begin van de legislatuur al verschillende keren aan bod geweest in deze commissie. Ik zou net zoals een niet nader genoemd collega onlangs bij minister Schauvliege zei, kunnen spreken over machteloosheid in afwachting van een beslissing van de minister, maar ik ga dat niet doen.

Vlaanderen zet dus actief in op hernieuwbare energie, en windturbines zijn daar een wezenlijk onderdeel van. Vorig jaar is het nieuwe decreet op de ondersteuning van groenestroomproductie goedgekeurd. We zetten in op de vergroening van onze economie, ook in functie van de bevoorradingszekerheid, van competitieve prijzen en van een stabiele toegang tot energie. Iedereen staat achter deze keuze, ook de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). De SERV zegt: "De promotie van hernieuwbare energie is dan ook terecht een belangrijke pijler van het Pact 2020."

Alleen moeten we vaststellen dat op het vlak van de windturbines de zaak vrij traag op gang komt. Vorig jaar zijn er in Vlaanderen 37 turbines geplaatst. De sector zelf vraagt om een verdubbeling van dat ritme tegen 2020 om de doelstellingen te halen. Belangrijk is de inplanting van deze turbines. In een volgebouwd Vlaanderen is het niet evident om zulke constructies neer te zetten. We moeten zo efficiënt mogelijk gebruikmaken van de ruimte om hernieuwbare energie aan bod te laten komen. Het groenboek gaf ook al aan dat een correct locatiebeleid de vraag naar energie kan doen verminderen. Waar mogelijk wordt de hernieuwbare energieproductie zo dicht mogelijk bij de gebruiker ingeplant. Een studie van

de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) trok een aantal belangrijke conclusies, onder meer dat de netaansluitingskost het inplantingsbeleid moet bepalen.

Het ruimtelijk beleid inzake grootschalige en kleine windturbines is al een tijdje voorwerp van discussie. Dergelijke projecten stuiten vaak lokaal op hevige tegenstand. De actiecomités in Vlaanderen zijn bijna niet meer te tellen. Het is evident dat die mensen recht hebben om actie te voeren. Als men ziet welk effect dergelijke turbines hebben op de landschappelijke en ruimtelijke kwaliteit van een gebied, is het normaal dat daartegen protest kan ontstaan.

U zegt al een aantal jaren dat u actie zult ondernemen om tot een duidelijk beoordelingskader te komen voor het vergunnen van deze turbines. Er is al heel wat werk verzet. U en uw administratie hebben een voorzet gedaan in 2010 voor een ruimtelijk beleidskader voor hernieuwbare energie waar die windturbines een onderdeel van zijn. Dat is besproken in de Interdepartementale Windwerkgroep. Daarbij zijn een aantal aanbevelingen aan de Vlaamse Regering gedaan.

Intussen heeft minister Schauvliege haar werk gedaan wat de impact op het leefmilieu betreft. Ook minister Van den Bossche, die bevoegd is voor de energie, heeft haar ambities geformuleerd naar aanleiding van het decreet van vorig jaar. Wat echter specifiek het ruimtelijke kader betreft, blijven we nog een beetje op onze honger.

Minister, wat is de stand van zaken van het vernieuwde ruimtelijke afwegingskader voor windturbines? Ik heb het dan over de uitvoering van de voorzet die de administratie in 2010 heeft voorbereid. Komt er een initiatief? Welke juridische vorm zal dat dan krijgen: een omzendbrief, een verordening of andere? Op welke manier denkt u het verschil te kunnen maken met het huidige beleid? Welke effect streeft u na? Wanneer mogen we dit nieuwe kader verwachten? In de beleidsbrieven stond dit telkens opnieuw vermeld, behalve in de laatste, waar geen sprake meer was van initiatieven voor een ruimtelijk afwegingskader voor windturbines.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Bothuyne, maar dan wel specifiek gericht op het beleid van de provincie Oost-Vlaanderen, die een zeer dynamische rol op zich neemt op het vlak van de inplanting van windturbines.

Er wordt sterk ingezet op verschillende vormen van hernieuwbare energie. Een van de hernieuwbare energievormen is windenergie. Deze energievorm is echter niet onbesproken. Ik verwijs dan naar de verschillende actiecomités die overal in Vlaanderen bestaan. Grootschalige windturbines hebben nu eenmaal een landschappelijke en ruimtelijke impact. Om omwonenden en andere geïnteresseerden nauwer te betrekken bij de realisatie van bijkomende windturbines, biedt de windsector de lokale besturen steeds meer participatiemogelijkheden aan.

Bij de inplanting van grootschalige windturbines is het van het grootste belang dat er een duidelijk beleidskader voorhanden is, dit om een duidelijk ruimtelijk kader te krijgen waarbinnen nieuwe projecten voor windenergie kunnen worden ontwikkeld. Dat biedt rechtszekerheid voor de sector, voor de lokale besturen en voor hun inwoners.

In Vlaanderen bestaat er enkel een omzendbrief uit 2006 voor de inplanting van windturbines. De heer Bothuyne verwees ook naar de VLAREM-wetgeving, die is aangepast op het vlak van geluidshinder en slagschaduw.

Daarnaast voert de provincie Oost-Vlaanderen een heel dynamisch beleid op het vlak van de inplanting van windturbines. Het project Windenergie is geselecteerd door uw kabinet als een strategisch project op het vlak van ruimtelijk ordening.

De provincie Oost-Vlaanderen voert planprocessen uit om na te gaan welke locaties het meest geschikt zijn voor het plaatsen van grootschalige windturbines binnen haar grondgebied.

Daarbij wordt rekening gehouden met bestaande ruimtelijke principes. Er wordt ook een gefundeerd milieutechnisch onderzoek gevoerd.

De provincie Oost-Vlaanderen is van oordeel dat er vandaag geen ruimtelijke aansturing gebeurt vanuit Vlaanderen en dat projectontwikkelaars daardoor tal van projecten indienen los van elkaar. Door deze stormvloed aan aanvragen ontstaat er een opbod op de gronden, verkleint het draagvlak en worden er heel weinig vergunningen afgeleverd. Vorig jaar zijn er slechts 47 turbines gebouwd. Daarnaast zitten heel veel aanvragen op alle niveaus in beroep.

Minister, in een brief van u aan de provincie Oost-Vlaanderen deelt u mee dat u positief staat ten aanzien van de werkwijze van de provincie Oost-Vlaanderen. Dat is echter geen echt duidelijk engagement, noch van u, noch van de Vlaamse Regering. Minister, welke rol ziet u in dit dossier weggelegd voor Vlaanderen? Zijn daarover gesprekken bezig?

Wat is uw visie op de aanpak van de provincie Oost-Vlaanderen? Wilt u dat ook de andere Vlaamse provincies in het kader van windenergie het initiatief naar zich toetrekken om hun ruimtelijk beleid op de rails te zetten? Bent u van mening dat ook de andere provincies deze materie op provinciaal niveau moeten aanpakken in plaats van op Vlaams niveau? Zo ja, op welke manier wilt u de provincies daartoe aanzetten? Zo nee, wat zult u dan ondernemen op Vlaams niveau? Wat is de stand van zaken van de aangekondigde lokalisatienota hernieuwbare energie?

Volgens de provincie Oost-Vlaanderen wordt in het planproces ook het Vlaams Energiebedrijf (VEB) ingeschakeld. In het beleidskader dat de provincie Oost-Vlaanderen uitwerkt, zou het Vlaams Energiebedrijf worden ingeschakeld voor de exploitatie van grootschalige windturbines. Ik had graag uw mening hierover gekend. Klopt het inderdaad dat het Vlaams Energiebedrijf hier zo nauw bij betrokken wordt en dat het van plan is om die turbines te exploiteren?

Die provinciale plannen hebben uiteraard een invloed op de lokale besturen. Men zoekt de meest ideale locaties waar de turbines kunnen worden ingeplant. In Oost-Vlaanderen gaat het over de zone Maldegem-Eeklo, de zone Aalter E40, en de zone Aalst, ook langs de E40. Op welke manier wordt er geluisterd naar de verzuchtingen van de lokale besturen? Wat doen we als er geen draagvlak is op lokaal niveau, en hoe denkt u dit aan te pakken?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, ik wil twee dingen zeggen.

Ten eerste wil ik iets zeggen over die actiegroepen. Ik denk dat er bij de actiegroepen dikwijls een probleem is van gebrek aan informatie. Ik heb al een paar keer de motiveringen van enkele actiegroepen gelezen en gehoord. Vaak heeft het te maken met wie de centen ontvangt: soms krijgt de buurman niets en de eigenaar wel. Gemeentebesturen spelen daar soms handig op in.

Ik denk dus dat er behoefte is aan informatie om het draagvlak te vergroten, maar ik denk ook dat er behoefte is aan een kader, zoals de collega's al hebben gesteld. Naast de provincies zijn er ook intercommunales die zich ineens uitspreken met een windplan voor hun streek en regio. De Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen (IOK) doet dit bijvoorbeeld voor de Kempen. Gemeentebesturen beginnen hun eigen windplan te ontwikkelen.

Ten tweede, minister, heb ik ook wel begrepen dat u in uw kortetermijnacties – in aanloop van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) – ook voor de windenergie in een plaats had voorzien. In hoeverre is dat kortetermijnplan nu al klaar? Komt er vanuit Vlaanderen nu een impuls om aan die problematiek van de windmolens toch een stuk uniformiteit en eenvormigheid te geven?

De heer Wilfried Vandaele: Minister, u weet dat dit dossier mij ook al jaren bezighoudt, al voor ik hier was, maar zeker sinds 2009-2010 in dit Vlaams Parlement. *(Opmerkingen van de heer Robrecht Bothuyne)*

We weten dat er inderdaad werd uitgekeken – collega Bothuyne heeft het al gezegd – naar de behoeften van uw collega-minister Van den Bossche. Hoeveel hernieuwbare energie uit wind wenst zij te halen? Wat de milieuaspecten en de afstandsregels betreft, moeten we dan weer bij uw collega-minister Schauvliege zijn.

We weten ook dat verschillende provincies zelf aan het werk zijn gegaan en zoekzones hebben afgebakend, en niet alleen de provincie Oost-Vlaanderen, collega Taeldeman. We weten ook dat er al een hele tijd een afwegingskader was vanuit Ruimtelijke Ordening. Het is ondertussen ook al duidelijk dat we niet alleen moeten inzetten op windenergie, maar dat we op verschillende vormen van hernieuwbare energie moeten inzetten.

Er is ook de omgevingsvergunning – nog niet vernoemd – die voor dit verhaal misschien tot op een zekere hoogte een oplossing kan bieden. We zien nu op het terrein dat in bepaalde zones sommige firma's de milieuvergunning hebben en andere firma's de stedenbouwkundige vergunning. Misschien kan de omgevingsvergunning dit ook meer stroomlijnen.

Nu we dat allemaal weten, denk ik wel dat we het niet eens zijn, minister. Ik denk dat Ruimtelijke Ordening hier de regierol op zich moet nemen. U hoeft dat natuurlijk niet helemaal alleen te doen, maar u kunt het misschien samenbrengen tot een helder kader en aangeven wat kan en niet kan. Het is een groot werk, maar misschien is er toch al voldoende werk geleverd om daarop voort te bouwen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Vandaele, ik zal niet ingaan op uw laatste voorstel over de regierol. Ik heb soms de indruk dat ik als minister van Financiën en Ruimtelijke Ordening overal de regierol kan opnemen. *(Opmerkingen van de heer Robrecht Bothuyne. Gelach)*

Ik zal beginnen met de vragen van collega's Bothuyne en Taeldeman naar de stand van zaken van het ruimtelijk afwegingskader voor hernieuwbare energie. Dat document ligt momenteel bij de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) ter advisering. De raad heeft me bevestigd dat dit advies uiterlijk op 25 maart mag worden verwacht. Zodra mijn administratie dit advies heeft gekregen en in het afwegingskader heeft verwerkt, zal ik de verdere implementatie vorm geven.

Intussen is het niet zo dat er niets is gebeurd, want dat document heeft zeker zijn doorwerking gekregen in andere beleidsbeslissingen. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de manier waarop de aanbeveling over de Windwerkgroep is opgenomen in de conceptnota van juli 2011 van minister van Energie Van den Bossche. Ik verwijs ook naar het beleidskader van de kortetermijnacties van de energielandschappen, dat ook op dit document is geïnspireerd, en dat samen met het groenboek Ruimte op 4 mei is aanvaard door de Vlaamse Regering. Dit zijn al twee elementen van doorwerking.

Daarnaast heeft mijn administratie verschillende nieuwe ideeën ontwikkeld rond hernieuwbare energie in het kader van het proces van het BRV, die geïnspireerd werden door het afwegingskader. Zo is 'Ruimte bieden aan energietransitie' een strategisch thema geworden in het groenboek. Ook in de voorbereiding van het witboek van het Beleidsplan Vlaanderen zijn ideeën rond energie verder uitgewerkt, onder andere in concepten als reductiegebieden voor mobiliteitsenergie en veerkrachtige landschappen.

Het afwegingskader waar we over praten en dat nu bij de SERV ligt, heeft de ambitie om vanuit een brede analyse van een beleidscontext en vanuit verschillende vormen van

hernieuwbare energie een methodiek aan te reiken voor de inplanting van verschillende vormen van hernieuwbare energie, en niet alleen de windturbines.

Mijnheer Bothuyne, op uw vraag over de juridische vorm, lijkt mij dat het de vorm van een beleidsrichtlijn kan zijn. Ik denk zelfs dat er geen noodzaak is om daar een meer dwingende juridische vorm van te maken.

Ik zal evenwel samen met mijn bevoegde collega's de noodzaak tot het behoud of de actualisering van de bestaande omzendbrieven onderzoeken. Die zijn ten dele achterhaald, aangezien minister Schauvliege binnen de milieuregelgeving sectorale voorwaarden rond geluid, slagschaduw en veiligheidsafstanden heeft ingevuld.

Inzake de inplanting van windturbines zullen de verschillen met de huidige beleidsopties niet zo groot zijn. De verdienste van wat er voorligt, is dat de oefening een verruiming is omdat we meerdere vormen van energieopwekking meenemen. Vanuit dat oogpunt kan het afwegingskader ook verder worden aangevuld als er nieuwe technologieën ontwikkeld worden.

Zoals gezegd, biedt het afwegingskader een raamwerk voor verschillende bronnen van hernieuwbare energie. Dit maakt het mogelijk om van de huidige vraaggedreven, ad-hoc-aanpak te verschuiven naar een aanbodbeleid, ook op locaties waar die met het huidige beleid minder evident zijn.

Dit is ook wat we met de opgave van de kortetermijnactie rond energielandschappen willen. We zijn daarin de oefening aan het doen om op een beperkt aantal plaatsen in Vlaanderen ruimte te creëren voor energie. Met andere woorden: in gebieden die worden ingericht met het oog op de productie van energie, tegelijkertijd een nieuw en aantrekkelijk landschap creëren. Dergelijke gebieden moeten dan wel uitgaan van de potentie die een bepaald gebied heeft. Dat zal afhangen van de plaats waar dat plaatsgrijpt. Een energielandschap in West-Vlaanderen zou bijvoorbeeld meer de component windenergie bevatten, terwijl een energielandschap in de Kempen eerder kan uitgaan van geothermie.

Mevrouw Taeldeman, het project 'Oost-Vlaanderen Energielandschap' is voor mij effectief een strategisch project dat ik kan ondersteunen in uitvoering van het RSV. Zoals u hebt gezegd, beoogt het strategisch project de inplanting van windturbines in Oost-Vlaanderen te faciliteren. Het project kan uitmonden in één of meerdere op te maken provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen (PRUP's) voor windturbines. De Vlaamse Regering speelt bij de opmaak van een PRUP geen specifieke rol. Ik vind dit een zeer interessant project, en heb dat in mijn schrijven aan de provincie ook bevestigd.

Bijna alle provincies hebben een ruimtelijke visie uitgewerkt rond windturbines. Voor West-Vlaanderen verwijs ik naar de beleidsvisie 'Ruimte voor windturbineparken in West-Vlaanderen' goedgekeurd op 19 november 2009. De visie voor Oost-Vlaanderen hebt u zelf aangehaald. In Antwerpen heeft de deputatie een intentiebeslissing genomen om locaties te zoeken voor windturbines. De eindnota 'Provinciale screening windturbines: GIS-onderzoek naar potentiële inplantingszones in de provincie Antwerpen' werd door de deputatie goedgekeurd op 25 februari 2010. Het 'Totaal Actieplan CO₂' wil Limburg klimaatneutraal maken tegen 2020. De herziening van het provinciaal structuurplan vermeldt de opmaak van een beleidskader rond windturbines. In de zomer van 2012 heeft de provincie haar 'Locatieonderzoek naar de inplanting van windmolenparken in Limburg' afgerond. Behalve Vlaams-Brabant, waar ik niet zoveel mogelijkheden zie, hebben de provincies hun werk dus gedaan.

Ik kan elk van deze initiatieven ondersteunen, omdat, zoals ik al meerdere keren heb gezegd, ik van oordeel ben dat het provinciale niveau een goede middenschaal is om dergelijke ruimtelijke uitdagingen te vertalen naar wat er kan op het terrein. Het grote voordeel van het provinciale niveau is de nabijheid van het provinciebestuur om actief te overleggen met lokale besturen. Ik neem aan dat men op verschillende niveaus overleg voert, want voor mij is

een draagvlak essentieel om tot realisatie te komen. Indien dit draagvlak onvoldoende aanwezig is, lijkt mij meer overleg nodig. Dit lijkt me eerder een kwestie die tussen de provincie en de gemeente moet worden uitgeklaard, dan wel dat ik dirigerend optreed.

Op uw vraag ten slotte over de betrokkenheid van het Vlaams Energiebedrijf, verwijs ik u naar mijn collega die bevoegd is voor het Vlaams Energiebedrijf. Ik weet dat het provinciebestuur op verschillende sporen werkt, ik weet ook dat er een businessplan is goedgekeurd rond het Vlaams Energiebedrijf, maar het is juister dat minister Lieten daar het antwoord op geeft aangezien zij bevoegd is voor het Vlaams Energiebedrijf.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het is goed dat het SERV-advies verder vorm krijgt tegen 25 maart. Ik stel me vragen bij een beleidsrichtlijn. In welke mate wordt daar een afdwingbaar kader mee gecreëerd? U zegt ook: eventueel de omzendbrieven aanpassen. Kunt u wat concreter worden zowel naar inhoud als naar timing?

Wat betreft de rol van de provincies denk ik dat de provincies zich altijd voluntaristisch hebben getoond in dezen, op verschillende snelheden en verschillende manieren. Op dat vlak lijkt het leidmotief 'laat duizend bloemen bloeien'. Ik weet niet of het een goede zaak is dat afhankelijk van de provinciegrens er een andere manier is om dergelijke projecten te beoordelen.

U hebt het over het afbakenen van productiegebieden voor energie. Die kunnen een andere invulling krijgen, afhankelijk van de locatie. Ziet u daar dan een rol in voor Vlaanderen of is dat in uw visie een rol voor de provincies?

U spreekt over een aanbodbeleid. Dat kan mijns inziens positief zijn. Vraagt u aan de provincies om daarbij rekening te houden met de VITO-studie over de netaansluitingskosten? Naast het maatschappelijke draagvlak is er immers ook het financiële aspect, waarbij ruimtelijk beleid noodzakelijk is om de financiële lasten ten aanzien van netbeheerders binnen de perken te houden.

Mevrouw Taeldeman en ikzelf zijn allebei Oost-Vlamingen. In Oost-Vlaanderen speelt men met de idee om participatie aan het kapitaal van windturbines als voorwaarde op te leggen bij vergunningsverlening. In welke mate ondersteunt u die idee?

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Minister, ik dank u voor het antwoord. Misschien hadden we onze vragen beter na het paasreces gesteld, dan hadden we misschien een uitleg gekregen over de inhoud van het afwegingskader. We hebben in elk geval begrepen dat het afwegingskader af is en dat het nu bij de SERV ligt voor advies. Het is misschien een suggestie aan de waarnemende commissievoorzitter en de commissiesecretaris om dat afwegingskader na het paasreces te agenderen in deze commissie. We zijn nu toch al van bij het begin van deze legislatuur over dit onderwerp bezig. Het zou dus wel interessant zijn om een toelichting te krijgen in de commissie.

U ondersteunt de visie van de provincie Oost-Vlaanderen en staat positief tegenover het initiatief dat de provincie neemt. Ik heb nog een bijkomende vraag betreffende de zone Maldegem-Eeklo die men wil afbakenen. Die zone ligt langs de expresweg, de bekende bijna-autostrade van Antwerpen naar Knokke. Ten noorden van die zone is er al een hele zone met windturbines. De provincie Oost-Vlaanderen concentreert zich op die bestaande zone, om die lineair verder uit te werken langs de expresweg. Als de provincie het initiatief neemt om een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken om die zone lineair uit te breiden, is de vraag van de lokale besturen dat in dat PRUP de rest van het grondgebied gevrijwaard wordt van turbines. Op die manier wil men zekerheid voor de lokale besturen en de bewoners dat er een clustering van grootschalige windturbines gebeurt, en dat de rest van het landschap en het

grondgebied gevrijwaard blijft. Levert dat geen problemen op ten aanzien van Vlaanderen? Kan een PRUP opgemaakt worden met een uitsluitingszone? Kan dat stedenbouwkundig?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik blijf wat op mijn honger zitten wat betreft het juridische kader. U zegt dat het de vorm zal hebben van een beleidsaanbeveling. Mijn aanvoelen is dat dat een beetje zwak is. Als ik naar de lineaire elementen kijk die in de Kempen aanwezig zijn – de E313, de E34 en het ENA-gebied (Economisch Netwerk Albertkanaal) – zijn dat zones waar toch enige garanties moeten kunnen worden gegeven om windturbineontwikkeling mogelijk te maken.

Als ik sommige gemeentes en intercommunales bezig hoor, heb ik veeleer het gevoel dat hun windplan erin bestaat om windmolens te bannen en onmogelijk te maken in plaats van aan te moedigen. Ik verwacht van de Vlaamse overheid een sterk juridisch kader, waardoor een zekerheid ontstaat om projecten mogelijk te maken in die gebieden waar ze landschappelijk aanvaardbaar en minder storend zijn. Een beleidsaanbeveling, zoals u ze nu voorstelt, zal de zaak mijns inziens niet vooruit helpen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ben nogal voor subsidiariteit. Ik ben er voorstander van om grote vrijheid te blijven geven aan het lokale en provinciale gebied. En ik zal dat niet veranderen. Ik zal niet zeggen wat een provincie of gemeente moet doen. Ik ga er nog altijd van uit dat men op provinciaal en lokaal vlak nabijer is dan wij in Brussel kunnen zijn.

Als collega Van den Bossche op een bepaald moment zegt dat ze met windturbines zoveel energie wil opwekken, kunnen er natuurlijk wel opdrachten naar provincies of lokale besturen gaan. Maar vanuit mijn beleid Ruimtelijke Ordening, dat dat dan misschien wel mogelijk moet maken, geef ik de vrijheid om binnen de provincies keuzes te maken.

Mijnheer Bothuyne, het kan inderdaad dat er een verschil van visie is tussen de verschillende provincies, maar de mogelijkheden inzake alternatieve energie zijn ook niet dezelfde. Laat ons dus niet dirigistisch optreden vanuit Vlaanderen, om te zeggen wat daar wel of niet kan gebeuren. Dat is mijn visie daaromtrent. Ik ben voor subsidiariteit.

Daarom wil ik dat afwegingskader ook als een beleidsrichtlijn zien. Ik wijs er wel op dat er omzendbrieven bestaan. Ik denk dat die moeten worden aangepast. Ik zal dat samen met mijn collega bekijken, onder meer omdat Joke Schauvliege ondertussen een aantal maatregelen heeft genomen. Het kan zijn dat we beiden oordelen dat er beter een nieuwe omzendbrief komt of een beleidsrichtlijn. Ik ga met hen onderzoeken op welke manier we dat het beste doen. Mijn uitgangspunt is dat Vlaanderen een kader biedt waarbinnen de vrijheid vrij groot blijft.

Mevrouw Taeldeman, u had het over het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) waarbij je de rest vrijwaart. Ik denk dat het juridisch mogelijk moet zijn. Er zijn bijvoorbeeld gebieden zoals bouwvrij agrarisch gebied, waar er niet mag worden gebouwd. Daar mag je dus ook geen windmolens bouwen. Het hangt er dus van af hoe het PRUP de rest inkleurt. Bovendien kan men ook nog voorwaarden opleggen. Ik zeg dat niet om te pesten of zo; ik zeg enkel dat dat een mogelijkheid is. *(Opmerkingen van mevrouw Valerie Taeldeman)*

Ik zag uw reactie. Ik geef alleen maar aan dat er inkleuringen zijn die het niet mogelijk maken om te bouwen en dat er ook voorwaarden kunnen zijn. Het is aan de lokale besturen om met de provincie in overleg te gaan en de voorwaarden hard te maken. Ik vind niet dat we vanuit Brussel moeten zeggen hoe het moet gebeuren.

Participatie zou een element kunnen zijn om het draagvlak te vergroten. Voor mij mag ook dit lokaal worden geregeld.

We onderzoeken de mogelijkheden van het energielandschap. Ook hierover zullen we overleggen met de provinciebesturen en met de lokale besturen.

De VITO-studie moet natuurlijk worden meegenomen, ook als de provincies daar maatregelen rond treffen. Een windmolen is één zaak, maar er is ook nog 'de draad' voor de aan- en afvoer.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: 'De draad' is bijzonder grappig, maar ook bijzonder duur. Het gaat over honderden miljoenen euro's. Als we geen duidelijk kader scheppen voor zowel investeerders als provincies, dan dreigen we die honderden miljoen euro's te moeten betalen om de aansluiting te maken bij gebrek aan een duidelijk kader. Het is wel degelijk heel belangrijk.

Ik ben het eens met uw idee van subsidiariteit. Het is inderdaad zo dat de ene provincie de andere niet is en de ene gemeente niet de andere. We moeten wel rechtszekerheid en een duidelijk kader bieden. Als u zegt dat het opleggen van een bepaalde financieringsvorm voor de windturbineprojecten – bijvoorbeeld een coöperatieve – als criterium kan worden meegenomen bij het afleveren van stedenbouwkundige vergunningen, dan vind ik dat verregaand. Het is geen ruimtelijk element. Bij mijn weten is er bij geen enkel ruimtelijk vergunningsproces zo'n element toegelaten en gebruikt. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

U hebt gezegd: "Dat kan." *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Het is belangrijk om hier duidelijk over te zijn. In Oost-Vlaanderen wordt dit effectief vooropgesteld door een aantal betrokken ambtenaren, wat natuurlijk vragen doet rijzen bij de sector maar ook bij gemeentebesturen, bij burgers en verenigingen. Ik denk dat het heel belangrijk is dat we een lijn trekken. Vandaar de nood aan een duidelijk kader dat in elke provincie kan worden gehanteerd en anders kan worden ingevuld.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Ik zal mijn vraag ook stellen aan een andere minister omdat ik wel benieuwd ben naar de rol van het Vlaamse Energiebedrijf bij het exploiteren van grootschalige turbines.

Minister Philippe Muyters: Op 25 maart krijg ik het advies van de SERV. Ik kan het advies overmaken, maar ik zou graag de bespreking doen na de verwerking van het advies van de SERV in het afwegingskader. Daarna kunnen we, als jullie dat wensen, de bespreking voeren in de commissie.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opvolging van de motie naar aanleiding van de maatschappelijke beleidsnota Jeugdzorg wat betreft het beleid inzake ruimtelijke ordening - 1154 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, collega's, de voorbije jaren nam de instroom in de bijzondere jeugdzorg zorgwekkend toe. Voorkomen dat jongeren hierin terechtkomen, is een prioriteit en vereist maatregelen niet alleen vanuit de sector Welzijn maar vanuit alle beleidsdomeinen en -niveaus. Wie toch met jeugdhulpverlening te maken

krijgt, moet kunnen rekenen op gepaste en kwaliteitsvolle hulp. Op beide domeinen is er nog heel wat werk aan de winkel.

Dat was mee de aanleiding tot de oprichting van een tijdelijke Commissie Jeugdzorg in 2010 en 2011. In die commissie hebben we heel veel actoren gehoord en zeer veel hoorzittingen gehouden. Dit alles heeft geleid tot een conclusie met een motie van aanbeveling die op 5 juli 2011 in het Vlaams Parlement is goedgekeurd. In die motie komen diverse beleidsdomeinen aan bod en worden signalen gegeven aan de Vlaamse Regering om actie te ondernemen voor de Vlaamse kinderen en jongeren. Jongerenwelzijn en jeugdwelzijn hebben te maken met diverse aspecten.

Op het vlak van ruimtelijke ordening waren er ook een aantal zaken opgenomen. Zo moeten we de kennis over en de toepassing van participatie van kinderen en jongeren bij planningsprocessen op het vlak van ruimtelijke ordening laten toenemen. In de diverse plannen vanuit de verschillende beleidsniveaus moet worden voorzien in voldoende openbare speel- en ontmoetingsruimte onder meer door specifieke voorzieningen en recreatief medegebruik. Daartoe moeten ook de lokale overheden worden gesensibiliseerd. Bij het opstellen van ruimtelijke structuurplannen en uitvoeringsplannen moet een specifieke paragraaf inzake ruimte voor kinderen worden opgenomen. Verder moeten lokale overheden worden opgeroepen om bij het opstellen van gemeentelijke verkavelingsverordeningen of het afleveren van verkavelingsvergunningen verplichtingen op te nemen inzake openbare ruimte en ontmoetingsruimte vanaf een bepaald aantal kavels of vanaf een bepaalde grootte. Daarbij moeten kinderen en jongeren als volwaardige actor worden beschouwd in de publieke ruimte. Tot slot moet bij het afleveren van bouwvergunningen voor grotere woonprojecten, inzonderheid sociale woonprojecten worden voorzien in ruimte voor kinderen en jongeren.

Minister, u hebt daar in beperkte mate naar verwezen in uw beleidsbrief 2011-2012. Ik miste dit wel in uw beleidsbrief 2012-2013. Er staan ook heel wat zaken in voor de lokale overheden. Dit lijkt me het geschikte moment om daar werk van te maken, gelet op het aantreden van de nieuwe besturen die nu beginnen met bestuurakkoorden, beleidsnota's en een strategische nota in de loop van dit jaar.

Minister, welke maatregelen hebt u al genomen om gevolg te geven aan de verschillende vragen die worden gesteld in de motie van aanbeveling over jeugdzorg, meer bepaald wat het deelaspect ruimtelijke ordening betreft?

Waarom wordt in uw meest recente beleidsbrief niet verwezen naar de opvolging van de motie? Wat is er sinds november 2011 nog gebeurd op dat vlak? Wat plant u nog te doen en welke timing hanteert u daarbij?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: In mijn beleidsbrief 2012-2013 wordt inderdaad niet expliciet verwezen naar de opvolging van de motie uit 2011. Als we in de beleidsbrief alles moeten opnemen wat we zouden moeten kunnen doen, dan hadden we een veel omvangrijkere beleidsbrief dan de veertig toegelaten bladzijden.

Dat die opvolging niet is opgenomen in de beleidsbrief, betekent dat we het beleid daarover niet wijzigen. We voeren die motie dan ook verder uit. Dat betekent echter niet dat ik en mijn administratie in de praktijk geen oog hebben voor de aanbevelingen in deze motie.

De implementatie van deze beleidsaanbevelingen die bepalen dat er moet worden voorzien in voldoende ruimte voor kinderen, gebeurt voornamelijk op het lokale vlak. In het beleid Ruimtelijke Ordening wordt uitgegaan van subsidiariteit. Dat laat toe dat elke gemeente maatregelen kan nemen voor bijvoorbeeld speelruimte voor kinderen, als daar een noodzaak voor is. Bij eerder landelijke gemeenten zal men die noodzaak minder aanvoelen en misschien eerder maatregelen willen nemen voor ontmoetingsruimtes voor ouders.

Ik vind niet dat we elke individuele gemeente moeten verplichten om maatregelen te nemen. Op gewestelijk niveau moeten we mogelijkheden creëren zodat de gemeenten een accuraat en passend ruimtelijk beleid kunnen voeren. De mogelijkheid die de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening biedt inzake recreatief medegebruik is daar een goed voorbeeld van.

Er is een specifiek artikel in de codex waardoor handelingen die gericht zijn op het sociaal-culturele of het recreatieve medegebruik vergunbaar zijn, ongeacht de bestemming. Die bepaling faciliteert in de praktijk op veel plaatsen de aanleg van speel- en ontmoetingsruimte voor kinderen en jongeren.

Tegelijk kan de jeugdsector zelf een positief en stimulerend beleid voeren ten aanzien van gemeenten. Ik ben van mening dat zij dat ook goed doen. Vorige week was er bijvoorbeeld een studiedag georganiseerd door De Ambassade over het project Groen Speelweefsel. Dat zijn de juiste initiatieven om gemeenten ertoe aan te zetten om daar meer aandacht voor te hebben.

Er zijn heel wat gemeentelijke en provinciale initiatieven bij mijn administratie gekend die via het relatiebeheer worden besproken en aangemoedigd. De lokale planinitiatieven inzake jeugd gaan meestal over het zoeken naar ruimte voor de plaatselijke jeugdbewegingen. Zo zijn er een heleboel ruimtelijke uitvoeringsplannen goedgekeurd waar in ruimte voor jeugdverblijven wordt voorzien. Dergelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen worden vaak gekoppeld aan de plannen voor sportterreinen.

Het provinciebestuur Oost-Vlaanderen is bezig met de opmaak van een kader voor bovenlokale jeugdverblijven zoals kamphuizen en dergelijke. Het is de intentie van de provincie om dit kader uit te werken tot een addendum bij het provinciaal ruimtelijk structuurplan. Mijn administratie stelt tevens vast dat er bij grote verkavelingen nog altijd wordt voorzien in openbare en groene speelruimtes. Zij worden meer en meer als speellandschap ingericht met een meer natuurlijke en landschappelijke inrichting. Daarvoor wordt in vele gevallen een beroep gedaan op gespecialiseerde ontwerpbureaus. Mooie voorbeelden zijn de ontwikkelingen in Ramskapelle en een speelbeleidsplan in Brugge.

Ik ben het met u eens dat wij voldoende aandacht moeten hebben voor – naast wat ik tot nu toe heb gezegd – de participatie van kinderen en jongeren bij de planningsprocessen. Ik kan daar ook verwijzen naar het antwoord dat ik heb gegeven op een vraag van collega Mahassine: in het kader van het traject van Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) zijn kinderen en jongeren als ruimtegebruiker van de toekomst een belangrijke doelgroep. De betrokkenheid van die doelgroep van kinderen en jongeren in het maatschappelijk debat naar aanleiding van het groenboek en het opstellen van het witboek gebeurt op verschillende niveaus en langsheen verschillende sporen.

Mijn administratie wil, samen met De Ambassade, deze doelgroep maximaal vertegenwoordigd laten zijn. Heel concreet heeft mijn administratie samen met deze partners een specifiek traject uitgezet om jongerenorganisaties intensief te betrekken. In oktober heeft mijn administratie een debat gehad met jongeren en ambtenaren van de Vlaamse Jeugdraad in het zogenaamde AV². Bovendien vond een discussiedag plaats over ruimte met vertegenwoordigers van de jeugdsector. Ik denk dat ik ook daar, en mijn administratie in het bijzonder, een heel actieve rol heb opgenomen om de jeugd te laten participeren en om na te denken over het ruimtelijk orderingsbeleid.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, dank u voor uw antwoord.

Ik begrijp u natuurlijk als u zegt dat u niet alles kunt opnemen in een beleidsbrief, maar wij vonden dit niet zomaar een motie. Wij hebben met die Commissie Jeugdzorg bijna een geheel parlementair werkjaar allerlei actoren gehoord, en wij vonden het toch wel heel belangrijk, en

er staan ook heel belangrijke elementen in. Een verwijzing naar een motie of een resolutie is één lijn, het is een signaal.

Maar belangrijker is natuurlijk wat u doet in het kader van die uitvoering. Wij onderschrijven natuurlijk ook wel het idee van subsidiariteit, en laat die lokale overheden zelf maar hun verantwoordelijkheden nemen. Maar we hebben in die motie ook niet gezegd dat u zaken moet doen in de plaats van lokale besturen, minister. Wij hebben uitdrukkelijk gevraagd dat u initiatieven zou nemen om hen te sensibiliseren, om kaders te creëren, om eventueel toch dwingende maatregelen te nemen als u voelt dat er zaken in gebreke blijven.

Ik hoor u een aantal zaken opnoemen waarvan ik denk dat het zaken zijn die van onderuit komen, en op zich is dat goed. Maar het blijft dan ook wel beperkt tot diegenen van wie het zelf komt. Ik denk dat het nu het juiste moment is met de nieuwe lokale besturen om toch ook wel echt in die zin een signaal te geven.

We weten allemaal dat er nood is aan bijkomende woonvoorzieningen. Heel wat gemeenten moeten op dat vlak inspanningen doen rond betaalbaar wonen voor diverse segmenten van de bevolking. Dan is het ook nu het moment om aandacht te hebben voor voldoende speelruimte bijvoorbeeld. U hebt gelijk, er zijn inderdaad evoluties op dat vlak die een beetje wegzwermen van het klassieke speelterreintje of speeltuintje – gelukkig maar –, en nu evolueren we naar speellandschappen. Misschien kunt u daar ook good practices kenbaar maken aan lokale besturen? Ik hoop dat u echt werk maakt van de opvolging van die motie, want het is aan de diverse beleidsdomeinen, aan de diverse ministers om daar hun schouders onder te zetten als we een goed leefklimaat voor onze kinderen en jongeren willen behouden en verder laten ontstaan.

Ik wil ook nog even kort verwijzen naar een andere resolutie rond spelende kinderen, waar dezelfde oproep werd gedaan: sensibiliseer lokale besturen mee om in voldoende ruimte te voorzien voor kinderen en jongeren, en daarvan blijf ik evenzeer de uitvoering vragen.

De voorzitter: Collega's, de heer Martens is met de commissie Wonen in Londen. Hij vraagt mij om u de groeten over te maken.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

■